

Sobota 24. júna 2017

Piesne: ES č. 382, 345

Text: J 1, 6 – 15

*„Bolo však pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka prichádzajúceho na svet...“***Zamyslenie nad Božím slovom:**

Bez svetla si svoj život nevieme ani predstaviť. Stačí, aby na krátky čas vypli elektrinu, a my sa trápime so sviečkami a s baterkami, ktoré nám poskytujú aspoň čiastočnú orientáciu v priestore okolo nás. Bez svetla postupne upadáme do depresie, a to podľa toho, akí sme odolní jeho absencii. Tak je to aj s Pánom Ježišom Kristom, ktorý je Svetlom sveta, ktorý osvecuje každého človeka prichádzajúceho na svet. V tomto Svetle môžeme jasne vidieť, kde sa nachádzame a aká je realita nášho života. Na svetle totiž vidno každý hriech a nedokážeme ho schovať, ak chceme zostať na svetle. Sme teda konfrontovaní s vlastnými hriechmi, slabosťami a nedokonalosťou. Tento fakt nás núti rozhodnúť sa, čo s tým urobíme. Či sa opäť schováme do tmy, alebo či urobíme pokánie a zanecháme svoje hriechy. Vo Svetle vidíme aj hriechy svojich spolubratov a spolusestier, ale to neznamená, že ich máme odsudzovať a povyšovať sa nad nich. Naopak, vlastným životom máme dať príklad, ako žiť tento život bez tohto hriechu. Pán Ježiš Kristus prišiel, aby sme nemuseli žiť v tme, ale, naopak, aby sme mohli prežívať skutočnú radosť v Jeho svetle. Bez Krista človek nie je schopný dlhodobej radosti. Ján Krstiteľ nebol to zaslúbené Svetlo, ale bol jeho jasným odrazom. A to je aj naša úloha. Nikdy nebudeme Slnkom, ale máme povinnosť byť Mesiacom, od ktorého sa slnečná žiara odráža a neraz vie rozjasniť aj tmavú noc. Buď Mesiacom pre tých, čo sú okolo teba, aby, vidiac tvoje svetlo, hľadali zdroj, od ktorého sa odráža. Amen.

Modlitba:

Nebeský Otče, ďakujeme Ti, že si nám poslal Pána Ježiša Krista na tento svet, neraz pohltený tmou. Ďakujeme, že mohol zažiariť aj v našom živote, a prosíme, aby sme dokázali odrážať Jeho svetlo tam, kam si nás zo svojej milosti postavil. Amen.

Mgr. Miroslav Kerekréty, zborový farár v CZ ECAV Ratkovské Bystré